

Om Biavlen.

Af Jægermester A. Brun i Humlebæk ved Helsingør.

Ifølge Yttringer, faldne fra forskjellige Sider, maa jeg ansee det at være paa Tide, at jeg atter tager Ordet i Biavlerfagen, dersom ikke den Tro skal udbredes blandt Biavlerne, at denne Sag, for hvilken jeg nu i saa mange Aar har arbeidet, er opgivet af mig som upraktisk.

Dette vilde være en saa urigtig Slutning, at netop det Modsatte er Tilfældet, idet jeg nu mere end nogensinde er af den paa lang Erfaring grundede Overbeviisning, at den efter Dzierzons Grundsætninger drevne Biavl er den mest lønnende og i enhver Henseende mest tilfredsstillende, som hidtil kjendes, anbefalelig overalt, hvor Naturforholdene overhovedet tilstede at drive Biavl, og hvor der findes Lyst og Evne til for Alvor at sætte sig ind i Sagen.

Ovenstaaende maa nu vissefælgelig ikke forstaaes saaledes, som om det var min Mening, at det, som i denne Sag er virket, skulde være ubfat for atter at gaae til Grunde, dersom jeg fremdeles forholdt mig taus; men jeg troer dog nok, uden at synes ubeskedent, at turde httre den Mening, at naar den ovenomtalte Tro vandt Styrke, vilde dette være af stabil og Indflydelse.

Iøvrigt er det glædeligt at kunne bevidne, at den efter Dzierzons Methode forbedrede Biavl har fæstet Rod paa ikke saa Steder her i Landet saavel som i Sverrig, til stor Gavn

og Glæde for Enhver, der ikke har ladet sig afftrække af Vanstueligheder, men med Fornuft og Udholdenhed ere blevene paa den betraadte Vei. Dog mangle heller ikke ubehagelige Erfaringer; thi vel maa Enhver, der fremtræder med noget Nyt, som har til Hensigt at fortrænge gammel Slendrian og rodfæstebe Fordomme, være belavet paa at træffe paa Modstand og selv paa Vrangvillie; men den Modtagelse, mine Bestræbelser i Begyndelsen fandt paa visse Steder, har været af en saa uventet krænkende og ondskabsfuld Art, at jeg ikke troer, at man behøver at søge ret længe efter Grunden til min lange Tausshed, eller til min Ulyst til atter at træde offentlig frem i denne Sag. Naar det alligevel skeer, haaber jeg, at det vil optages som et meget stærkt Beviis paa, at jeg vedblivende anseer Sagen for at være god, og at min Interesse for den ikke er aftaget.

Heraf følger imidlertid ikke, at jo Anstuelserne i visse Retninger, som Følge af de fortsatte Erfaringer, have maattet undergaae Forandringer, hvilket og tildeels vil fremgaae af det Følgende.

Naar man tager Hensyn til de paafaldende Sammenstøb af uheldige Omstændigheder, som fra Aaret 1857, da jeg første Gang tog Ordet for denne Sag i en Afhandling i „Populaire Fremstillinger af Naturvidensskaben“, og lige indtil nu have tynget paa den, da maa det sandelig ansees som et stort Beviis for dens indre Gehalt, naar den alligevel har havt en saadan Fremgang som Tilfældet er, og har vaakt en saa stor Interesse, som den Mængde af Stridelser, jeg i den Anledning har modtaget, bevidne. De danne et heelt Archiv.

Jeg taler her ikke om den Slags hæmmende Indflydelser, som overalt, hvor denne Methode har tilkæmpet sig Indgang (og dette er nu næsten overalt i Europa) have søgt at gjøre sig gjældende. Det maatte man ogsaa her være forkeredt paa og ikke vige tilbage for; men jeg taler om de uforudsættelige.

De første bestaae deels i en vrangvillig Modstræben mod det Nye, enten blot fordi det er nyt, eller fordi det bekæmper

gamle Fordomme, begrundede paa den dybeste Uvidenhed i Biernes, rigtignok saare complicerede, Naturforhold, — deels i just det Modsatte heraf, en pludselig vakt Begeistring for Sagen, som bringer Begyndere, der fremfor alt endnu trænge til at lære, til hovedfulds at styrte sig over Sagen; de ville strax drive Diavlen efter denne nye Methode i det Store, og naar det saa — og det er en Selvfølge, thi den faste Grund mangler — gaaer galt for dem, saa mangle de enten Forstand eller Oprigtighed eller Mod til at indrømme, at de selv ere Skyld i Ulykken, — nei, da er det Methoden, der er ufornuftig, og den gode Sag stamstændes nu i en endnu høiere Grad, end den før paa en uforstandig Maade blev ophøiet, — og Exemplet har sin Indflydelse paa alle Vidnerne. Saaledes er det gaaet andetsteds, og saaledes er det gaaet her-
tillands. Exempler, og det i det Store, vilde det ikke være vanskeligt at opstille.

En anden uheldig Omstændighed, som næsten kunde kaldes en Ulykke for Sagen, er den hos de fleste Begyndere ustyrlige Lyst til at opfinde saakaldte Forbedringer. Denne Lyst hidrører fra, at Simpelt og Hensigtsmæssigheden ved Stabernes Indretning, især ved selve Dzierzons Grundidee, de bevægelige Tavlebærere, er saa isinesaldende, at Lysten til at opfinde noget Lignende vækkes, og at den Tro ubevidst fæster Rod, at dette er let. Og det er dog langt fra. Vel er det let at opfinde noget Nyt ved Stabeconstructionen, men at opfinde noget godt Nyt, noget Bedre, det er ikke let, og for en Begynder er det umuligt; thi blot Erfaringen kan vise den rette Vej, og det er just denne, der mangler. De desværre kun altfor mange uhensigtsmæssige Stabeforandringer, som saa ofte fremvise og uden synderlig Grund anbefales, ere et Beviis herfor.

Alt dette kan imidlertid ikke kaldes absolute Forhindringer, thi det kan overvindes, men hvad der virkede hyderst sørgeligt paa Diavlen's Fremgang siden 1857, ja hvad der endog til-

intetgjorde mangt et Anlæg, var de uforudseelige Uheld, som indtraadte og som jeg nu skal omtale.

Uheldigt Veirlig. Af Veirforholdene i Biernes forholdsvis korte Samletid afhænger deres Rigdom og Biavlerens Indtægt. En middelvarm Sommer med afvejlende mild Fugtighed og tørt, mildt Veir, uden heftige Storme, er Bierne tjenligst; men ikke eet af de siden 1857 henrundne 8 Aar har bragt en Sommer af en saadan Charakter. Tværtimod, de ere i begge Retninger afvegne til de yderste Grændser. Man vil mindes, at i 1857, 1858 og 1859 var Sommertiden saa tør og heed, at Landmanden paa mange Steder kom i den største Nød paa Grund af Vandmangel; paa lette Jorder skoldedes Sæden og blev gold, Plantninger henvisnede og alle Blomster, Biernes Spiiskamre, havde deels en meget kort Vegetationstid, deels manglede de den Saft, som Bierne berebe Honning af. Følgen var Fattigdom i Staderne, som end mere blev forøget ved den af Heden forarsagede Tilbøielighed til at sværme. Enkelte Undtagelser fandt Sted, hvor en Regnbølge i rette Tid drog hen over Landet og forfriskede Vegetationen, eller hvor Lynen gav Bierne rigelig Næring om Efter sommeren. Resultatet var at mangfoldige Stader i de paafølgende Vintre gif til Grunde af Mangel, idet man som oftest forsømte i Tide at forsyne dem med det manglende Forraad. De fleste Biavlere forstode ikke at hjælpe sig; i Stedet for at forene de svage Stader, og i Mangel af Honning at forsyne dem med et Surrogat, f. Ex. smeltet og fortyndet Kandisukker, lode de staae til, haabende, at Vinteren skulde blive saa gunstig, at de kunde staae den igjennem: en af de almindeligste og største Feil.

Dernæst kom 5 Aar i Nød, fra 1860 til 1864 incl., som indbyrdes kappedes i Kulde og Væde, indtil Sommeren 1864 i begge Henseender overgif alle de øvrige. Dog var i min Egn Aaret 1862 det værste for Bierne, da den strengeste Kulde og Regn indtraf i deres Hovedsamletid. Det hændte i dette Aar, at et fjorgammelt, kraftigt Stade døde hos mig

af Hunger i Begyndelsen af Juli Maaned, altsaa i den bedste Samletid, — og at naar Vierne posede, hele Biskumpen om Morgenens laae stionet paa Jorden. At Sværmene i lang Tid maatte fodres strax efter Sværmningen, forstaaer sig af sig selv; men hvem kunde vente, at Moderstaderne midt om Sommeren trængte til Fodring! Klog af Staden frelste jeg de Dvrige. Fra mange Steder fik jeg Underretning om, at hele Bistande vare gaaede tilgrunde i disse Aargange, især i Vinteren 1883. Jeg fodrede omtrent 170 Potter Kandisopløsning op i det nævnte Aar, og det er det eneste Aar, da jeg maa ansætte Indtægten = 0. Alligevel maa jeg ansee mig for at være sluppet helbig derfra; thi da jeg altid om Efteraaret har sørget for at sætte mine Stader i god Vinterstand, kjenner jeg næsten ikke noget Tab om Vinteren. Det eneste, jeg i alle de nævnte Aar har havt, bestaaer i et Stade, som tidligt om Vinteren maa have mistet sin Dronning, og en meget feen Eftersværmer, som jeg gjorde et Forsøg med.

Da nu Under af denne Art ikke ere stedsevarende, er det at vente, at gunstigere Aar snart atter indtræde, hvorfor Biavlerne nu maae være forberedte paa dem, for naar de komme at drage den størst mulige Nytte af dem. Et andet uberegneligt Onde var: Sygdom. Viernes værste og eneste virkelig ødelæggende Sygdom er Bipesten, og det har desværre viist sig, at denne Sygdom er langt mere udbredt her i Landet, end man troede. Sagen er den, at den hidtil skjulte sig i de fortvilede, uhandelige Straakuber, som ikke tillade nogen nøiagtig Undersøgelse. Staderne bleve paa mange Steder svage og gif ud. Man brød da det gamle, sorte Vox og smeltebe det uden at undersøge det, og det eneste Resultat, man kom til, var, at Biavleren ingen Held havde med sig. Der gives et Ordsprog her i Landet, som siger: Ingen har Held med at anlægge Biavl, med mindre Sværmene enten komme tilflyvende, eller man faaer dem forærende, — og der er nogen Sandhed i dette som i flere andre Ordsprog. Et Stade, som sværmer, kan nemlig ikke let have Pesten, altsaa kan en tilflyden Sværm

heller ikke medbringe Smitten; og ligeledes forholder det sig med Sværme, som man faaer stjenket. Desuden forærer man sjældent Sværme bort, med mindre man har Overflødighed af dem, og dette finder ikke Sted hvor Pesten er tilstede. Denne angriber Bihngelen alene. I Begyndelsen sees hist og her en Celle med sammensalden, rødbrun, senere sortebrun, æfekt stinkende Yngel, men om kort Tid tiltager Sygdommen i den Grad, at den sunde Yngel bliver en Undtagelse, og en forfærdelig Stank udaandes af Stadet. Sygdommen er smitsom, og alle Staderne gaae i Regelen tilgrunde, naar man ikke i Tide træffer Forholdsregler derimod. Er det paa en Aarstid, da ingen Yngel findes, giver Sygdommen sig tilkjende ved at der deels findes sorte Klumper paa Bunden af Cellerne, hvilke ere den forraadnede og hentsørrede Yngel, deels findes tildækkede Celler, hvori endnu sidder død Yngel, og i Cellens Raag er da som oftest bidt et eller flere smaa Huller, rimeligviis af Bierne for at undersøge Cellen. Grunden til Sygdommen er endnu ubekjendt, og Midler mod samme havees hidtil ikke. Man kan derfor, naar den er udbrudt, ikke gjøre andet end søge at forebygge Smitte ved strax at fjerne de angrebne Stader saa langt fra deres gamle Plads, at Bierne ikke kunne finde Veien tilbage, altsaa henimod $\frac{1}{2}$ Miil. Her lader man dem staae og arbeide hvad de formaae indtil Efteraaret, da de dræbes med Svovl, og man høster hvad de have samlet.

Man maa vel erindre at vogte sig for at fobre andre Bier med den vundne Honning, eller give dem Leilighed til at slikke Affald ved Høsten af den smittede Honning. Man kan endog skaffe sig Fordeel af de syge Stader ved at lade dem frembringe Dronninger (t. Ex. Italienske); thi disse føre ikke Smitten med sig. Har man kun ganske faa Stader, raader jeg til, naar Pesten viser sig, om Efteraaret at dræbe dem alle, og atter at skaffe sig sunde Bier. Derved undgaaer man megen Plage og Tidsspilde, som Behandlingen af syge Stader altid medfører. De smittede Boliger maae ikke bruges

før om to Aar og først efter at de indvendig ere malede med Kinoliefernis.

Desværre har ogsaa jeg gjort sørgelige Erfaringer i denne Retning, idet jeg fik Sygdommen indført i min Vistand i 1859 ved nogle Kubestader, som jeg købte i Ordrup. Mere end $\frac{2}{3}$ af min Vistand gik i Løbet af 3 Aar tilgrunde af Sygdommen, deriblandt et pragtfuldt Tolvstade efter Berlepsch's Construction, og Mødet var undertiden, det tilstaaer jeg, nær ved at svigte. Imidlertid fik jeg, efterat mange Helbredelsesforsøg vare mislykkede, paa ovennævnte Maade Sygdommen fjernet, og i 1863 var den forsvunden. Følgen var imidlertid, at jeg maatte begynde saa godt som forfra med Formeringen af min Vistand, og hvad der var værre, at jeg ikke kunde udføre Forvandlingen af den Danske Race til den Italienske. Kort efter Pestens Udbrud fik jeg nemlig 5 Sværme Italienerne directe fra Dzierzon. Racen har vedligeholdt sig, saa at jeg endnu troer at have den reen; men mit Forsæt at ombanne hele min Vistand til ægte Italiener (i og for sig en meget vanskelig Opgave) kunde ikke gjenføres, medens Pesten var tilstede. Et paafaldende Særshyn er det, at hverken noget ægte Italiensk eller noget Bastardstade nogenjinde hos mig er blevet angrebet af Pesten.

Før at forebygge denne ødelæggende Sygdom kan jeg ikke give noget andet Raad, end at man aldrig fodrer med mistænkelig Honning, og at man ikke bør købe gamle Stader, men kun nys indfangede stærke Sværme. At disse maae fattes i usmittebe, helst nye Kuber, forstaaer sig af sig selv. Enhver Biavler veed, at Bierne kun kunne afgive Sværme, naar de ere kraftige og have rigelig Yngel; men ingen af Delene kan finde Sted, naar de have Pesten; thi denne ødelægger juft Yngelen. Deraf forstaaes Ovenstaaende.

Biernes øvrige Sygdomme ere ikke af den Art, at de væsentlig kunne stade Biavlen, naar man ikke er aldeles flødesløs, og jeg omtaler dem derfor ikke her.

Andre uheldige Omstændigheder bestod i Følgerne af den ødelæggende Krig, der udbrød over vort Fædreland. De bestod ikke blot i den hemmende Indflydelse overhovedet, som den udøvede og endnu udøver paa alle vore industrielle Forhold, men den indvirkede umiddelbart til Skade for Biavlens Fremgang derved, at den forhindrede det Selskabs Virksomhed, som har dannet sig her i Norden for at fremme Biavlens; ja endog Selskabets Secretair, Hr. Baron Bretton, Udgiveren af Selskabets Organ, Tidsskriftet for Biavl, faldt som et af Krigens Offre. Tidsskriftet er foreløbig ophørt; dog haaber jeg, at dette atter vil blive sat i Gang, i hvilket Tilfælde der vil blive virket i det Biavlermøde, som sandsynligviis vil blive holdt i Forening med den store Landmandsforsamling, der skal finde Sted i Malmø den 1ste August d. A., i hvilken Anledning jeg har indledet Correspondence med sammes Bestyrelse.

I ethvert Tilfælde haaber jeg, at Biavlerne ikke ville lade Mødet synke, men i Haab om bedre Tider ville vise, at de ere i Besiddelse af den fornødne Udholdenhed.

Indtil 1862 har jeg aarlig offentliggjort min Biavls Resultater, og man vil deraf have seet, at de vare meget tilfredsstillende. At jeg senere har undladt det, har deels sin Grund i hvad jeg alt har berørt, deels deri at jeg dengang næsten havde opgivet Haabet om at frelse noget af min Vistand fra at gaae tilgrunde af Bipesten, hvorfor jeg fandt det rigtigst at bevare Tausked til Udfaldet viste sig.

1862 var det daarligste Bjaar, jeg har oplevet, dog høstede jeg saa meget, at der intet Tab blev, efterat Staberne vare blevne forsynede med det fornødne Vinterforraad af Candisopløsning; thi med Honning kunde jeg ikke forsynede dem, da al min høstede Honning var smittet af Sygdommen, og derfor (endstjøndt fuldkommen god til eget Brug) dræbende for Bierne. Aarets Resultat var altsaa = 0.

I 1863 var Indtægten i Gjennemsnit 49½ Pd. Honning og ¼ Sværm pro Stabe. Da jeg stadig opnaaer 3 ½ for

Pundet af Honning, og naar jeg beregner Sværmenes Værbi efter Størrelsen til 3 à 4 Rb., stiller Indtægten sig altsaa saaledes pro Stade:

49½ Pbd. Honning à 3 ₣	24 Rb. 4 ₣ 8 β
¼ Sværm 5 ₣ 4 β	” - 5 - 4 -
2 Pbd. Vox à 4 ₣	1 - 2 - ” -
	<hr/>
	26 Rb. 5 ₣ 12 β

Derfra regnes Kjøbmandens Provision for

Honningen med 10 pCt. . . 2 Rb. 2 ₣ 3 β

6 pCt. Rente af Anlægskapitalen ” - 2 - 8 -

Anvendt Tid*), tilfammen 1½

Dag à 4 ₣ . . . . . 1 - ” - ” -

---

3 - 4 - 11 -

Netto Indtægt . . . 23 Rb. 1 ₣ 1 β

Enkeltstaaende var i dette Aar Indtægten af et Italiensk Stade, som afgav 101¼ Pbd. fin Honning. Overhovedet vise de Italienske Bier stadigt deres Overvægt. Lindeblomsten var i dette ellers saa uheldige Aar Grunden til dette saa særdeles gode Resultat hos mig. Besten ophørte nu.

3 1864 høstes pro Stade i Gjennemsnit:

21½ Pbd. Honning à 3 ₣ . . . . . 10 Rb. 4 ₣ ” β

Ingen Sværme.

1 Pbd. Vox . . . . . ” - 4 - ” -

---

11 Rb. 2 ₣ ” β

Fraregnes Kjøbmandens Provision for Hon-

ningen med 10 pCt. . . . . ” Rb. 5 ₣ 10 β

Rente af Anlægskapitalen 6 pCt. ” - 2 - 8 -

Anvendt Tid, 1½ Dag pro Stade

à 4 ₣ . . . . . 1 - ” - ” -

---

2 - 2 - 2 -

Netto Indtægt . . . 8 Rb. 5 ₣ 14 β

*) Jeg er af den Mening, at Tidens Værbi maa beregnes efter dens Værbi hos den arbejdende Klasse, nærmest Husmandsklassen.

Ogsaa i dette Aar var Lindeblomsten tilligemed Boghvedeblomsten Grunden til det forholdsvis gode Udsald af Høsten hos mig. Overhovedet er det en Fordeel, jeg har fremfor mange Andre, at der findes mange gamle Lindetræer i min Egn, men denne Fordeel bliver rigtignok ofte overveiet af den Skade, jeg har af, at Beliggenheden er saa nær Havet, at Bierne kun have en Halvcirkel at flyve i, og at saare mange omkomme i Vandet, naar der blæser Fjalandsvind. — Lyng, som er en saa stor Rigdomskilde, findes ikke i min Egn, og kun meget lidt Boghvede, undertiden slet ingen, ei heller Kaps. De smaa Reparationer, der ere fornødne, har jeg ikke taget Hensyn til; enhver Biavler bør selv kunne udføre dem, og de koste ikke megen Tid.

Hvad nu de Erfaringer angaaer, som jeg i de forløbne Aar har gjort, bestaae de i følgende.

a. De i min „Anvisning til Biavl“ beskrevne Høistader ere, omendstjondt noget dyrere end Lavstaderne, at foretrække for disse, idetmindste i min Egn. De ere meget lettere at behandle og have hos mig indbragt mere end disse. Hvor der drives Vandrebavl, ere Lavstaderne at foretrække, da de ere lettere at flytte, men Bierne bør da have Udgang til at bygge oven over Dækbrædderne, som og Dzierzon anbefaler. Vil man ikke dette, da bør Tavlehøiden, altsaa ogsaa Stadets Høide, gjøres 2 til 3 Tommer større end før af mig angivet.

b. Den Italienske Races Overlegenhed vedblev at vise sig i betydelig Grad. Disse Bier indsamle langt mere end de af den Danske Race; men det er neppe muligt at holde Racen reen hos os, saa længe de sorte Bier ere de overveiende i Antal. Bastarderne i 1ste og 2det Led have imidlertid de samme gode Egenskaber som den rene Race.

c. Bipestens Uhelbredelighed kan jeg bevidne. Naar andre Biavlere ere af modsat Mening, er det min Overbeviisning, at de ikke kjende den ondartede Bipest. Biavlerne bør derfor ikke tage Sagen let, men gribe de ovenomtalte Forholdsregler.

d. Konstig Formering ved Afleggere bør i Regelen undgaaes. Naturlige Sværme ere langt at foretrække for kunstige, og det staaer, som bekendt, altid i Diablerens Magt at frembringe disse. Overhovedet bør den Regel aldrig glemmes: at forurolige Bierne saa lidt som muligt.

e. Naar man gjør Tavlebærerne 1 Tomme $4\frac{1}{2}$ Linie brede, i Steedet for $1\frac{1}{2}$ Tomme, forhindres Bierne til en vis Grad i at bygge Dronetabler, men ikke ganske. Skee dette i Honningrummet, er det ikke blot uskadeligt, men selv fordelagtigt, naar man kan forhindre Dronningen i at gaae derop og lægge Æg. Ellers maa man, medens Larverne endnu ere smaa, trække et fladt Knivsblad igjennem alle Cellerækkerne indtil Bunden. Bierne rense strax derpaa alle Cellerne, og Dronningen vil i Almindelighed ophøre med at besætte dem med Æg, hvorimod de ville blive fyldte med Honning. De Droneceller, som bygges i Ynglerummet, maae strax bortstøres til ind i de smaae Celler. Dette er ofte en meget fortrædelig Ting, som ikke engang ved kunstige Tavler ganske kan forhindres.

f. Kunstige Tavler ere hidtil for dyre, og have endnu ikke viist nogen stor praktisk Nytte. De fyldes for hurtigt, inden de ere forsvarligt befæstede, hvorfor de enten bøie sig og faae en uregelmæssig Form, eller styrte ned.

g. Rammer finder jeg kun anbefalelige i Honningrummet, da de ere lettere at udtage og ikke dryppe, naar de skulle opbevares. Ellers foretrækker jeg i Almindelighed simple Binde til Tavlebærere.

h. Man forsømme aldrig Foraarsrensningen, som nemmest skeer ved Hjælp af en tyk, krumbøiet Staaltraad, som er hamret flad i Omboiningen.

i. Musbitterne gjøre om Vinteren, især i Skovegne, en meget betydelig Skade ved at fremlocke Bierne og æde dem. Jeg forhindrer dem i at forurolige Bierne ved at sammennagle nogle Smaaabrædder, f. Ex. af Cigarasker, og anbringe dem saaledes, at kun det Øverste af Flyvebræddet er synligt, hvor

der imidlertid maa være en rummelig, dog saa smal Gjennemgang for Bierne, at Fuglene ikke kunne komme til det egentlige Flyvehul. Herved forhindres ogsaa dettes Tilstopning med Sne. Denne Indretning borttages, naar Biernes Virksomhed begynder.

k. Omtrent 20 P. Honning til Vinterforhyning er tilstrækkelig for stærke Stader; for svage 10 til 14 P.

l. Honning, opbevaret fra forrige Aar, kan ikke forhindres i at gaae i Gjæring, naar Varmen indtræder. Skal den anvendes, især til Fodring, bør den først smeltes i en Varme, som ikke naaer Røgepunktet, og dernæst stummes.

m. Uagtet Straastader af forskjellig Construction fra flere Sider ere blevne anbefalede, kan jeg ikke forandre den Anskuelse, at de Stader ere de bedste, som bygges af Træ med Straabedækning. Kun naar de indvendige Vægge ere af Træ, kunne de blive saa jevne, som udfordres til en god og beqvem Behandling, og deres Varighed er meget større. Deres Varmeholdighed er fuldstændig tilfredsstillende. Aldrig er noget af mine Stader blevet bestadiget af Vinterfulden, end sige frosset ihjel.

n. Det behøver vel intet Beviis, at kun Den kan opnaae den størst mulige Indtægt af Biavlens efter de nyere Grundsætninger, som forener theoretiske Kundskaber med praktisk Færdighed. Disse Egenstaber udfordres overalt, hvor en Bedrift skal nærme sig Fuldkommenheden.

Dog vil Husmands-Standen, der som oftest hverken har Tid eller Leilighed til at erhverve sig begge Dele, kunne have langt større Nytte af denne Methode end af den sædvanlige Kubebavl, da Staderne give Afgang til at høste den overflødige Honning, og det uden at dræbe Bierne. Indtægten vil altsaa være betydelig større end ved Straakubebehandlingen, og den kan blive af stor Betydning for Folk med saa ringe Indtægter, som Husmandsklassen i Almindelighed har. Denne Methode bør derfor vedblivende anbefales til almindelig Udbredelse.

Jeg haaber, at det her Meddeelte vil være af Interesse for Blavlerne; Blavisen er desværre ophørt paa Grund af Udgiverens Død; vi vilde haabe, at dette for Blavlen saa vigtige Blad atter vil kunne komme istand igjen. Da det kun lidet nytter, naar Enhver beholder sine Anskuelser og Erfaringer for sig, er et slikt Organ næsten uundværligt.

April 1865.
